قد نزل لآقا محمّد حسن اخ جناب آقا محمّد اسم اللّه المقتدر العزيز القدير

هو العليم الفرد الوتر الأبهى

سبحانک اللّهمّ يا الهی کيف اذکرک بعد الّذی ايقنت بأنّ السن العارفين کلّت عن ذکرک و ثنائک و منعت طيور افئدة المشتاقين عن الصّعود الی سمآء عزّک و عرفانک لو اقول يا الهی بأنّک انت عارف اشاهد بأنّ مظاهر العرفان قد خلقت بأمرک و لو اقول بأنّک انت حکيم اشاهد بأنّ مطالع الحکمة قد ذوّتت بارادتک و ان قلت بأنّک انت الفرد الاحظ بأنّ حقايق التّفريد قد بعثت بانشائک و ان قلت انّک انت العليم اشاهد بأنّ جواهر العلم قد حقّقت بمشيّتک و ظهرت بابداعک فسبحانک سبحانک من ان تشير بذکر او توصف بثنآء او باشارة لأنّ کلّ ذلک لم يکن الّا وصف خلقک و بعث بأمرک و اختراعک و کلّما يذکرک الذّاکرون او يعرج الی هوآء عرفانک العارفون يرجعنّ الی النّقطة الّتی خضعت لسطانک و سجدت لجمالک و ذوّتت بحرکة من قلمک بل استغفرک يا الهی عن ذلک لأنّ بذلک يثبت النّسبة بين حقايق الموجودات و بين قلم امرک فسبحانک سبحانک من ذکر نسبتهم الی ما ينسب اليک لأنّ کلّ النّسب مقطوعة عن شجرة امرک و کلّ السّبل ممنوعة عن مظهر نفسک و مطلع جمالک فسبحانک سبحانک من ان تذکر بذکر او توصف بوصف او تثنی بثنآء و کلّما امرت به عبادک من بدايع ذکرک و جواهر ثنائک هذا من فضلک عليهم ليصعدنّ بذلک الی مقرّ الّذی خلق فی کينونيّاتهم من عرفان انفسهم و انّک لم تزل کنت مقدّساً عن وصف ما دونک و ذکر ما سواک و تکون بمثل ما کنت فی ازل الآزال لا اله الّا انت المتعالی المقتدر المقدّس العليم

فسبحانک اللّهمّ يا الهی تشهد و تری کيف احاطت الأحزان مظهر نفسک الرّحمن و نزلت عليه البلايا من کلّ الأشطار بحيث شقّت الأبرار من مظاهر اسمک المختار قميص الاصطبار و بکت عيون القاصرات خلف الحجب و الأستار فوعزّتک يا محبوبی لن اشکو منک بما نزل علیّ من سحاب امرک سهام تقديرک و بما ورد علیّ من غمام اذنک رماح قضائک لأنّ المشتاقين يشتاقنّ کلّ ما ينزل من عندک و يظهر من لدنک اذاً يا الهی هذا حسين قد جآء بنفسه و اهله تلقآء مدين قضائک و يريد ما انت اردته بامضائک و يشکرک فيما ورد عليه فی ازل الآزال فی سبيلک و رضائک مرّة يا الهی اودعته بيد اخيه الّذی سمّی بقابيل و قتله بسيف البغضآء بين الأرض و السّمآء و بذلک جرت الدّموع علی خدود المقرّبين و عن ورائهم کلّ الأشيآء و هو کان تحت السّيف يشکرک و يدعوک بلسان الذّاکرين و مرّة يا الهی اودعتنی بيد النّمرود و القانی علی النّار و فی حين کنت معلّقاً فی الهوآء فوق النّار ادرکتنی ملائکة امرک و ارادوا نصرتی و انتصاری و انا لم ارتدّ النّظر عن طرف مواهبک اليهم اعتماداً بنفسک و ارتضآءً لقضائک الی ان جعلت النّار لنفسی نوراً و رحمةً و عزّاً و شرفاً و برداً و سلاماً و مرّة اودعتنی تحت ايادی اعادی نفسک و طغاة بريّتک و قطعوا رأسی علی الطّشت استرضآءً لأشرّ خلقک و اکفر عبادک اذاً بکت علی مظلوميّتی عيون السّموات و الأرض و مرّة يا الهی و سيّدی اودعتنی مع اهلی بين ايادی الأشرار و بغوا علیّ علی شأن حاربوا بنفسی و قتلوا الّذين نسبتهم الی ذاتی و کينونتی و اساروا اهلی و قطعوا رأسی ثمّ رفعوه علی القناة و داروا به فی البلاد بين العباد و کان رأسی علی السّنان يذکرک ببدايع ذکرک و يشکرک بجواهر شکرک و ينادیک لک الحمد يا الهی علی ما قبلت منّی ما لا ينبغی لشأنک و لا يليق لسلطانک و لم يکن هذا الّا من بدايع مواهبک علی عبدک و ظهورات فضلک لابن امتک الی ان حضروه الی مقعد الظّالمين و مقرّ الفاسقين و بعد ذلک انت تعلم ما ورد عليه و احصيته بعلمک و مضت الأيّام و اللّيالی الی ان بعثتنی بالحقّ و اظهرتنی باسم علیّ بين عبادک و القيتهم ما امرتنی بسلطان امرک و بلّغتهم رسالاتک و اوامرک اذاً قاموا علیّ من غير بيّنة و لا جرم الی ان علّقونی فی الهوآء و ضربونی برصاص البغضآء الی ان ارتقت روحی بالرّفيق الأبهی و الأفق الأعلی و بذلک شقّ ستر الحجاب عن ورآء سرادق عزّک و خبآء مجدک و احترقت افئدة المرسلين علی مکامن تقديسک و مقاعد تسبيحک تاللّه

بذلک بکت الأخیار و الأبرار ثمّ الأشجار و الأثمار ثمّ البحار و الأنوار ثمّ ما کان و ما یکون و ما مضت من ذلک ایّام الّا و قد بعثتنی بقمیص اخری و اظهرتنی بهذا الاسم فی ملکوت الانشآء و ارسلتنی الی کلّ من فی الأرض و السّمآء و القیت العباد ما القی علیّ الرّوح من عندک و بلّغتهم رسالاتک و علّمتهم سبل هدایتک و تلوت علیهم من بدایع آیاتک و نصرتهم بالسّلطان الّذی به رفعتنی الی من فی ملکوت امرک و خلقک فلمّا نصرتهم یا الهی بقدرتک و اقتدارک و رفعت امرک الی المقام الّذی هبّت روایح الاعزاز عن شطر عنایتک اذاً قاموا علیّ و حاربوا بنفسی و جادلوا بآیاتی و کذّبوا برهانی و اشتدّ الأمر علیّ علی مقام بقیت فریداً بینهم من غیر ناصر و معین اذاً یا الهی لا تمنعنی عن لحظات اعین رحمانیّتک و لا تحرمنی عن نفحات قدس فردانیّتک فلمّا یا الهی انهزموا عنّی عبادک فی سبل حبّک انت لا تبعد عنّی بفضلک و رحمتک لأنّ بوجودک لا ینبغی ان یکون سواک و انّی بک استغنی عن کلّ شیء و عن کلّ من فی السّموات و الأرض

فیا الهی و محبوبی تری کیف اجتمعوا علیّ العباد الّذین یدّعون الایمان بک و الایقان بمظهر نفسک اذاً یا الهی هذا حبیبک بین یدیک و تنظر المشرکین فی حوله بحیث لو التفت الی الیمین اشاهد المغلّین بسیوف البغضآء و اذا اتوجّه الی الیسار الاحظ المنکرین برماح الغلّ و الانکار و انّی اخاطب ایّاهم بلسان سرّی و اقول تاللّه ما انطق عن الهوی فاسمعوا ما یشهد فوق رأسی لسان اللّه العلیّ الأعلی و ینادی تاللّه یا قوم ان هی من تلقآء نفسه بل من لدن شدید القوی عند سدرة المنتهی و یا قوم ان لن تؤمنوا لا تکفروا و لا تتعرّضوا و لا تکوننّ من المشرکین و بذلک امرتم فی ملکوت البقآء من لدی اللّه العلیّ الأبهی

و یا قوم أ حرّم ما حلّل علیکم أ حلّل ما حرّم علی انفسکم او بدّل ما عندکم من سنن اللّه و دینه و شریعة اللّه و حدوده و یا قوم ما محی اثر دمی علی وجه الأرض و ما استقرّت افئدة المضطربین فی کربتی و مصایبی ان کنتم آمنتم بنفسی هذا نفسی و ان آمنتم بآیاتی هذه آیاتی و من دونهما ظهوری و سلطنتی و اقتداری و احاطتی علی العالمین و یا قوم فارحموا علی انفسکم و لا تحرموها عن حرم اللّه و لا تمنعوا عن قلوبکم نفحات عزّ رحمته و لا عن وجوهکم بوارق انوار وجهه اتّقوا اللّه و کونوا من المتّقین و یا قوم لا تحرّقوا کلمات اللّه عن مواضعها و لا تغیّروا نعمه علی انفسکم و لا تدحضوا الحقّ بما عندکم ان اعرفوا اللّه باللّه ثمّ انقطعوا عمّا سواه تاللّه لن ینفعکم الیوم شیء عمّا قدّر فی السّموات و الأرض و لن یغنیکم کنائز الملک و لن ینجیکم ایادی الخلق عن غمرات الوهم و لن یهدیکم سرج الابداع و لن تضیئکم شموس الاختراع الّا بأن تؤمنوا باللّه و توقنوا بآیاته و تتوجّهوا الیه و تستظلّوا فی ظلّه و تهربوا من انفسکم الیه و تمسّکوا بحبله و تشبّثوا بعروته کذلک ینصحکم ربّکم فمن عمل فلنفسه فمن ترک انّ ربّکم الرّحمن کان عن العالمین غنیّاً

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۲ اکتبر ۲۰۲۴، ساعت ۲:۰۰ بعد از ظهر